

REPARTIMENT

He sabut que sou casada
per l'enveja d'un amic:
"T'ha fotut, te l'ha jugada
i ja està, jo ja t'ho he dit".
He sabut que sou casada
pel rancor d'un malparit,
no pels llavis que besava
fa dos dies al meu llit.
Amb l'orgull a ca la dida
he buscat una sortida...
Ens podríem repartir:
ell per vós, i vós per mi.

Puix sou casada, madama,
no podrem veure'ns de nit
ni avorrir-nos amb pijama
ni pagar junts un mig pis.
P'ró un marit no és mala cosa
si se'l sap aconduir:
cuida els nens, plega la roba,
guanya quartos, diu que sí.
Un marit no és mala cosa,
fet i fet fa poca nosa,
el podríem compartir:
ell per vós, i vós per mi.

Us perdono, bella dama,
pel silenci i el marit.
Qui s'estima no demana,
jo per tant ho dic ben dit:
us perdono, bella dama,
si torneu aviat al llit,
a n'els llavis que besàveu,
al delit d'aquelles nits.
Els marits, com els silencis,
quan hi són millor no hi pensis.
Ho podríem repartir:
ell per vós, i vós per mi.

Subirana, Jaume. "Repartiment".